

OPPLEVELSER PÅ KIRKEBERGET

Av John Bjørn Koksvik

Denne historien startet sommeren 1995. Det var bak hytta mi, Reiret, på Svarthammaren rett overfor Tingvollvågen. Her hadde det gjennom noen år vokst fram en maurtue som etter hvert ble stor, - omtrent halvannen meter høy, - og truet med å vokse inn i hytteveggen og infisere hytta med et yrende liv, - noe som måtte unngås! Tua lå utenfor det sørøstre hjørnet på hytta. Jeg hadde spade i det lille uthuset. En dag jeg kom opp og skulle gjøre denne jobben, - og av alle utrolige ting var maurtua vekk! I stedet var det ei betydelig grop der tua hadde vært! Jeg skjønnte ingenting, - men tingenes faktiske tilstand var det lite å gjøre med, - det best tenkelige hadde skjedd, - noen andre hadde gjort jobben før jeg kom i gang! Å gruble noe videre over hva som hadde skjedd, lå av en heller merkelig grunn ikke for meg, - man forholder seg til fakta og har ellers nok av praktiske oppgaver! Men merkelig var det!

Året etter, i 1996, var det på en forsommertur at jeg la merke til noe snodig et lite stykke sør for hytta. Noen ganske lange og greinfrie furulegger hadde fått lange striper med jevn avstand mellom, i barken, fra ganske høyt oppe, - trolig 3-4 m og nedover. De parallelle stripene var lett synlige der de lyste opp med sin furulyse gulfarge gjennom den mørke barken. Jeg merket meg både stedet og utseendet på fenomenet, som noe som jeg tenkte det var verdt å finne en forklaring på.

I juli-august 1997 snekret jeg om utedoen og ordnet en del på ytterkledningen på hytta, - samtidig som jeg plukket molte innimellom, - koste meg i nydelig sensommervær i et par uker der oppe. Siste lørdagen før jeg skulle avslutte og gå ned til bygda, gikk jeg en tidlig morgen inn på Kirkeberget for å nyte fjellet, været og livet. På vei tilbake til hytta oppdaget jeg noen ravner som var svært aktive inne i krattskogen like øst for hytta. Jeg gikk inn der for å se hva de holdt på med, det var noe spesielt, - og fant et nylig dødt lam, - trolig forgiftet av den farlige planten *rome*, som det er en del av her. Det var som vanlig en del sau i området, og jeg tok en telefon ned til min fetter Anders som eide mange av sauene her, - konfererte lappen på saueøret, - og tilbød meg å grave skrotten ned i myra der. Han takket ja, så slapp han å komme opp og gjøre det. Jeg hentet spaden i hytta, og grov ei skikkelig dyp grop i myra. Jeg husker at gropa var en meter djup, - for